

Sommar i Bjäre. Kvällsdopp vid Morgonbryggan i Torekov.

Välkommen till

Nyhetsbrev nr 13-2015

från Kalle Eriksson och Bjäreförlaget

En båt som sakta glider
över en spegelblank sjö
I ljuvliga sommartider
När häggarna blomster strö.
En låt som stillsamt klagar.
En doft av ängarnas hö.
En dröm om sommardagar
Medan vårens drivor dö.

(Dikt utan författarnamn i Badtidningen för Båstad, Malen och Torekov 1938.)

Högsommar i Bjäre

Dagens vinjettbild vill ge smak av Bjäre i högsommartid. Sol. Hav.
Kvällsdopp.

Den värsta nypotatisstressen i Bjäre har lagt sig. Semestertid. Åtminstone
för dem, som inte är nypotatisodlare.

(Att många har semester märker jag f.ö. i den långa raden av automatbesked
från mottagarna av mitt senaste Nyhetsbrev. "Är på semester. Åter den....")

Turismen skapar sysselsättning

Från turistchefen i Båstads kommun kommer rapporter om att turismen
fortsätter att alstra allt fler jobb i kommunen. Det är naturligtvis
glädjande. Jag minns från min egen tid på den posten att det var mycket
stora tal när det gällde antalet jobb som alstrades i branschen. Betydligt
större än vad många trodde kunde vara möjligt. Vår kommun har, som bekant,
särskilt goda förutsättningar på det här området.

En annan positiv del i rapporten är, att upplevelsedelen inom turismen är
på frammarsch. Intresset för såväl vandring som cykling blir allt större.

Även detta är naturligt. Bjärehalvön är rik på upplevelser för såväl pedaltrampare som för vandrare.

Det byggs visserligen cykelleder inom Båstads kommun, men antalet medborgare som vill ha ännu mer av den varan blir ständigt större. Ett hälsotecken som ansvariga politiker bör ta fasta på.

För den som vill ta lite längre cykelturer kommer nu att finnas ännu ett lockbete: Kattegat-leden. På den kan du ta dig från Helsingborg till Göteborg på idel cykelvägar. Du som bor i Bjäre kan ju haka på här på hemmaplan.

Ett järnvägsintresserat folk

Under mitt arbete med boken "På räls över Hallandsås under 130 år" har jag lärt mig mycket i ämnet järnvägar. De nya kunskaperna har inte gällt enbart "vår" lilla bit av det svenska järnvägsnätet, dvs sträckan över Hallandsås.

Allt hänger samman. Inte minst det svenska järnvägsnätet.

Bland de nya kunskaper jag skaffat mig finns medvetenheten av hur många järnvägsintresserade människor det finns i vårt land. Det intresset har tagit sig uttryck i en mängd sammanslutningar som tagit som sin uppgift att bevara "sin" järnväg. I vissa fall handlar det om att bevara minnet av järnvägen.

Detta har skapats järnvägsföreningar, järnvägmuseer, järnvägstidningar i långa banor. Det stora järnvägsintresset tar sig också uttryck i mängden tidningar och andra skrifter inom ämnet järnväg. Här är några exempel hämtade ur den rika floran:

Järnvägssnytt, Spårstumpen, Spåret, Sidospår, Ångwisslan, Rälsbiten, Klart spår, Tågssommar, Skånska Järnvägar, Ångvagnen, Karven, Gurklisten....

Alla dessa skrifter, tillsammans med föreningarnas medlemsblad och Nyhetsbrev är förstås utmärkta kanaler för mig när det gäller att nå ut till "Järnvägssverige" med information om min kommande bok.

Jag har redan mötts av ett positivt intresse från dessa tidningars sida. Det har gett resultat. Bokbeställningar strömmar in.

Det är förstås dålig planering från sida att jag inte skaffade mig denna kunskap innan jag fastställde storleken på bokupplagan. Nu har jag förstått att jag varit alltför försiktig.

Tidig beställningslista.

Detta intresse från järnvägs-Sverige – i kombinationen med den alltför snålt tilltagna upplagan - har gjort det nödvändigt, att redan nu upprätta en beställningslista.

Vill du beställa är det bara att skicka ett mejl till mig om det.

Min bokhandel

Det ligger fortfarande några ex av mina tidigare böcker på de hyllor där den kommande boken snart skall placeras. Därför fortsätter vår "rea-på-rea".

Boktitel	Ord.pris
Rea på rea-pris	
Så blev Båstad tennis	225 75
Bilder av ett sekel i Bjäre	330 90
Vår bjärehistoria i bild	350 90
Bjärebor berättar om Bjäre	330 90
Strövtåg i Bjäres historia	330 190

Tennis i högsätet just nu i Båstad

När de här raderna plitas ner pågår tennisveckorna i Båstad. En succéfyllt dam-vecka har just genomförts. Vi fick uppleva en finaldag med fullsatta läktare. Detta trots att turneringens mega-stjärna, Serena Williams, tvingats dra sig ur turneringen på grund av skada. Nu kunde rekordpubliken jubla åt Johanna Larssons stora triumf på hemmaplan.

För den som följt båstadturneringen i många år, med en seg uppförsbacke år efter år, är de senaste årens framgångar för damveckan särskilt glädjande. Länges har damtennisens fått hålla till i skuggan av det näst intill otroliga tennisunder som gav Tennis-Sverige en plats i världens rampljus. Vad var förklaringen till "undret"?

Under min tid i Sveriges Tennismuseum fick jag ofta frågan: Hur var det möjligt att Sverige - detta befolkningsmässigt lilla land med ett för tennis ogästvänligt klimat - kunde nå dessa enorma framgångar som skedde under bl.a. 1980-talet? Mitt svar var inte helt överensstämmande med vad många förväntade.

På den tiden hade de flesta ett enkelt standardsvar: Björn Borg.

Det var inte överraskande. Under ett årtionde hade Björn suttit på världens tennistron. Han var en ikon.

Sitt stora genombrott hade han f.ö. haft i Båstad. En majkväll 1972 då han som ännu inte fyllt 16 år fick förtroendet att representera Sverige i en Davis Cup-match mot Nya Zeeland. Jag minns mycket väl denna DC-match. Tillsammans med mina elever vid Strandängsskolan i Båstad satt jag på sjöläktaren och fick uppleva det som skulle bli ett stycke svensk tennishistoria.

Arrangörerna hade befarat glest besatta läktare eftersom matchen spelades redan i maj. Därför hade man inbjudit de klasser vid skolan som så önskade att gratis åse DC-matchen. Jag och min klass nappade på erbjudandet.

Nu fick mina 9:or – som ju var jämnåriga med Björn – uppleva en match som finns inskriven med guldbokstäver i den svenska tennishistorien.

En annan förklaring

Åter till frågan om förklaringen till "det svenska tennisundret". Den tid, då ungdomar i mång-tusental hade blivit inspirerade att själva pröva på denna sport och som nu strömmade till tennisklubbarna och snabbt fyllde banorna. Björn f.ö. själv var en del i den tillströmningen.

Sålunda får vi gå ytterligare några år tillbaka för att hitta "roten"..

Därför:

Följ med tillbaka till början av 1960-talet. I Sverige är det sedan några år Jan-Erik Lundqvist och Ulf Schmidt, som har tagit över taktpinnen på banan efter sina många skickliga föregångare på 1950-talet. Bergelin, Davidsson, Johansson....

Tandemparet Janne-Uffe är nu i det ännu unga 60-talet det givna ankaret i det svenska DC-laget. De segrar för det mesta. Stor dramatik utspelas när Sverige möter de stora tennisationerna.

I Sverige har vi bara en TV-kanal. I den sänds alla DC-matcher, när Sverige spelar på hemmaplan. Hemmaplan för Sverige är Båstad. En DC-match inleds ju på fredagseftermiddagen och pågår till söndag kväll. TV sänder allt. T.o. m pauserna! När det inte är spel på banan fångar kamerafolket in vyerna.

Laholmsbukten med alla båtarna. Sandstranden med alla badande. Hallandsås med sin vackra grönska. Vilken marknadsföring av Båstad och Bjäre!!

Sommaren 1964 spelas fyra(!) DC-matcher i Båstad!! Dessutom Swedish Open. Allt sänds i vår enda TV-kanal. Det tycks som om "alla" svenskar sitter "klistrade" vid denna nya "möbel".

Vilken marknadsföring av tennissporten!!

Sverige blev en nation med tennisentusiaster.

Denna enorma TV-bevakning av tennisdramatiken och de svenska framgångarna fick omedelbart resultat. Barn och ungdomar strömmade till tennisklubbarna.

I tusental.... Fler tränare måste anställas. Fler banor måste byggas. Alla pratade tennis. Ur denna "mylla" växte det fram plantor i tusental. Plantorna utvecklades. En av dessa hette Björn. På 70-talet var han redo. Jag har redan nämnt hans sensationella genombrott den där majdagen 1972.

Under ett årtionde satt Björn på världens tennistron. Han visade de många svenska tennisungdomarna att det visst är möjligt att nå allra högst upp.

Yes we can.....

Den inspiration som svensk tennis fått under Janne-Uffe-epoken fick nu genom Björn Borgs framgångar ännu större kraft. Snart skulle tennis-världen få veta vad detta lilla folk i den kalla nord kunde åstadkomma på världens tennisbanor.

Nu kom de nämligen på rad: Mats Wilander, Stefan Edberg, Anders Järryd, Henrik Sundström, Kjell Johansson och många fler. Efter dem kom ny världsstjärnor – Jonas Björkman, Magnus Norman m.fl. m.fl. Det svenska tennisundret var ett faktum.

Under den allra senaste tiden har vi kunnat uppleva en ny våg från detta tennisunder. Spelare som blivit framgångsrika tränare för några av världens främsta spelare.

Men tjejerna då!?

De fanns där. Många. Duktiga. Ambitiösa.

Men:

Att konkurrera om det riktigt breda intresset när man hade att bli jämförd med denna mängd av superstjärnor på herrsidan var inte lätt.

Men, som nämnts. Tjejerna fanns.

Om vi går tillbaka i vårt lands tennishistoria hittar vi många som gjorde sig ett namn – åtminstone i den svenska tennisvärlden:

Sigrid Fick, Hilde Sperling, Birgit Gullbrandsson, Alva Björk, Ingrid Bentzer, Catarina Lindqvist.... för att nu ta några ur den långa raden.

Därmed kan vi sluta cirkeln med att återkoppla till vad som skett i dagarna i Båstad: Svensk triumf i Swedish Open inför en fulltalig och entusiastisk publik. Första svenk-triumsen sedan 1986.!!

Ännu något att skriva in i boken om Sveriges tennishistoria.

Tennisens historia behöver ett hem.

Därmed är jag inne på ett aktuellt problem i Båstad. Hotet mot Sveriges Tennismuseum. Därmed också hotet mot att den samlade kunskap – uttryckt med ord, bild och föremål - som byggts upp, alltsedan Stefan Edberg 1997 kunde klippa banden och förklara Sveriges Tennismuseum invigt.

Nu finns det mörka moln på musei-himlen.

Sedan Båstads kommun fattat det för mig obegripliga beslutet att sälja den fastighet i vilket tennismuseet är inrymt, står Sveriges Tennismuseum nu inför hotet om nedläggningen eller flytt till annan ort i Sverige.

I fem år har de mörka molnen funnits där. Risk finns för åska och blixtnedslag.

På den kommunala sidan handlar det närmast om ett ja eller nej till den detaljplan som ligger till grund för alternativet Dalmanska tomten. Ett nej

där innebär, att man är tillbaka på ruta noll.

Det lär bli skäl att återkomma i Nyhetsbrevet framöver.

En historia värd att bevara.

Sverige har en tennishistoria som går utanpå det mesta – även vid en internationell jämförelse. Toppar och dalar har växlat. Topparna – Det svenska tennisundret – har fått en hel tennisvärld att förvånas.

Förvåningen har blandats med beundran.

Denna historia är värd att bevara – och att göras tillgänglig för allmänheten.

Att denna historia skall ha sitt "hem" i Båstad är också naturligt. Det borde vara en självklarhet för såväl kommun som region – och det lokala näringslivet.

När tennismuseet en gång skapades var det flera intressenter som hjälptes åt: Båstads kommun, Svenska Tennisförbundet, Stiftelsen Båstadtennis, Länsstyrelsen. Man samarbetade. Därmed kunde man nå resultat, trots att var och av intresseenterna inte kunde bidra särskilt stora ekonomiska resurser. Kan man våga hoppas, att lite av den tidens samarbets-tänk skulle kunna återuppstå...??

Språklådan – igen

Jag har förstått att mina små notiser, hämtade ur min språklåda, har uppskattats av läsarna.

Därför återkommer jag. Denna gång med några exempel hämtade ur skyltskrivningens underbara värld:

- Ingen parkering förbjuden. (Skylt vid besinmack någonstans i Sverige.)
- Stek röd tunga. (På lunchmenyn på restaurang.)
- Jämna pengar underlättar växlingen. (Lapp i en cafeteria.)
- Posten hämtas då och då. Ibland något senare. (På brevlåda utanför hotell i Norrland.)
- Para er tre och tre i liftkön. (Plakat vid skidliften någonstans i Värmland.)

Första pris ger jag till följande skylt:

- Alla affisivering utom affisivering om affisivering förbjuden förbjuden.

När vi nu har ångan uppe kan vi hämta ett par exemplar ur försäkringsbolagens rika flora av ordblomster:

- Jag trodde att rutan var nerfälld, men märkte när jag stack ut huvudet genom den att den var stängd.
- En fotgängare kolliderade med mig och for in under min bil.
- Den andre föraren ändrade sig plötsligt, så det fanns inget annat att göra än att köra på honom.
- Jag körde över en karl. Han erkände att felet var hans, för han hade blivit överkörd förut.

Avslutar som vanligt

Om du i fortsättningen inte vill få mina Nyhetsbrev – meddela mig med ett mejl.

Vänligen
Kalle

Kalle Eriksson
Bjäreförlaget
Hallavaravägen 102
269 91 Båstad
<mailto:kalle@bjarenet.com> kalle@bjarenet.com
Tel. 0431-365332